

dringsforslag fra 5 af Thingets Medlemmer, hvilket Forslag i sin Tid har været omdeelt paa de Herrers Pladser. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, saafremt dette Vdringsforslag skulde blive vedtaget, vil Overtskriften, som de Herrer Forslagsstillere ogsaa have foreslaaet at skulle forandres, blive at tilføie de Ord: „Forslag til Lov angaaende“, saaledes at det kommer til at hedde: „Forslag til Lov angaaende et Tillæg til § 9 af Loven af 11te Marts osv.“ De ærede Herrer Forslagsstillere ville vist indrømme Rigtigheden af, at Overtskriften maa blive saaledes, som jeg har tilladt mig at antyde (Sa). Det stillede Vdringsforslag tilligemed selve Lovudkastet sættes saaledes først under Forhandling.

Det omhandlede Vdringsforslag var saalydende:

Forslag af Bjerring, M. P. Bruun, Stampe, Treschow og Westfely:

At Lovforslaget affattes som følger:

„Tillæg til § 9 af Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning.

Foruden den ifølge § 9 af Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning for ikke-pensionsberettigede Bestillingsmand, der afskediges i Anledning af Loven, og som have været ansatte i 10 Aar eller derover i Sold- og Consumtionsvæsenets eller anden Stats tjeneste, fastsatte livsvarige Understøttelse, skal Finansministeren være bemyndiget til, i Tilfælde af særdeles Trang eller andre særlige Omstændigheder, at tildele saadanne Besjente en yderligere overordentlig Hjælp af indtil 100 Rbd. aarlig af Finansministeriets Understøttelses-kasse.“

Westfely: Det foreliggende Lovforslag, som ikke er udgaaet fra Regjeringen, gaaer ud fra den Anskuelse, at de Soldbesjente, som ved Loven af 11te Marts 1851 erholdt en Understøttelse ifølge Lovens § 9, ikke derved have faaet den Trang afhjulpen, hvori de ere stædte, og at der derfor bør gives dem et Tillæg til denne Understøttelse. Det stillede Vdringsforslag gaaer ud fra den samme Anskuelse, saa det er kun om Maaden, hvorpaa man vilde opnaae dette, at der er opstaaet en Forskjellighed. Det er Hensynet til den Trang, som findes hos disse Bestillingsmand, der skulde være

det afgjørende Moment med Hensyn til Bevillingen. Dersom denne Følelse for Trang virkelig var det ene Afgjørende, dersom det ærede Landsting kun behøvede at tage Hensyn til denne Følelse, da behøvede vi slet ikke at discutere det nærværende Lovforslag, thi da er det klart, at det ærede Thing vilde afhjælpe ikke blot den Trang, der findes hos de omhandlede Bestillingsmand, men jeg troer, at saa vilde den udstrække sin Hjælp til enhver Trængende i hele Danmark. Det er vistnok en Følelse, som man i høi Grad maa respectere, en Følelse, der jo har fundet en saa djærv og kraftig Forsvarer i den ærede 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck), men jeg troer, at en lovgivende Forsamling ogsaa maa tage Hensyn til den kolde Fornuft. Det er den kolde Fornuft, som maa have en vægtig Stemme i de Bestemmelser, som en lovgivende Forsamling skal tage. Jeg havde jo rigtignok ventet, at et andet af Thingets Medlemmer vilde have taget Ordet i denne Sag, og stillet et saadant Forslag, men da det ikke skete til Sagens 2den Behandling, har jeg, skøndt meget nødtigt, tilladt mig til denne Behandling at fremkomme med nærværende Forslag. Naar Formaalet, som jeg allerede har bemærket, er det samme for Lovforslaget og Vdringsforslaget, og der altsaa kun opstaaer Spørgsmaal om, ad hvilken Vej man skal søge det opnaaet, da maa man tage Hensyn til, at der eksisterer en Forskjel i vor hele Lovgivning, som man ikke kan affee fra, det er nemlig den Forskjel, som eksisterer imellem Embedsmænd og Bestillingsmand. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa at afgjøre, hvorvidt det er ønskeligt, at en saadan Forskjel ikke eksisterer, hvorvidt det var ønskeligt, at Bestillingsmand kunde forandres til at være Embedsmænd, at de kunde lønnes paa samme Maade og ligesom de tilstaaes Pension, naar de aftraadte; men det, jeg skal holde mig til, er kun, at denne Forskjel eksisterer, og jeg troer ikke, at man kan undgaae at tage Hensyn til den, saalænge den eksisterer i Lovgivningen. En Maade, hvorpaa denne Forskjel fremtræder, er, at der er tilstaaet Embedsmændene Pension, naar de afgang, hvorimod Bestillingsmændene kun erholdt Understøttelse. Det er en Grund-